

A Pécsi Ítéltábla a dr. Hubay Gábor ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Ludas László ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű alperesek ellen gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének felelősségének megállapítása iránt indított perében a ... Törvényszék 2016. december 13. napján kelt .../39. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 40. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen 18.000 (tizennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az I-II. rendű alperesek a felperes vezető tisztségviselői. A felperes 2013. június 3. napján kölcsönszerződést kötött a **J. Kft.** adóssal, melyben megállapították, hogy felperes összesen 8.000.000 forint kölcsönt nyújtott az adós részére több részletben, gazdasági célú befektetésének megvalósítása érdekében, a kölcsön célját azonban a szerződésben nem kívánják részletezni. A kölcsön lejáratára 2014. december 15. napja volt. Az adós a kölcsönt nem fizette vissza, felszámolás eredményeként a cégjegyzékből törölték.

A kiadási pénztárbizonylatok szerint az I. rendű alperes részére 2013. december 31. napján 190.000 forint, a II. rendű alperes részére pedig 2014. június 2. és július 3. napján 116.000 forint és 124.000 forint került kifizetésre tagi kölcsön visszafizetése címén.

A felperes felszámolásának kezdő időpontja 2014. szeptember 18. napja, a felszámolási kérelem benyújtásának időpontja 2013. június 28. napja.

Felperes módosított keresetében a Cstv.40.§ (2) bekezdése alapján az I. rendű alperest 190.000 forint és járulékai, a II. rendű alperest 116.000 forint, valamint 124.000 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni. Keresete kiterjedt továbbá arra, hogy a bíróság kötelezze az I-II. rendű alpereseket a Gt.30.§ (2) bekezdés, Ptk.339.§-a alapján 20.550.000 forint és járulékai megfizetésére hivatkozással arra, hogy az alperesek 12.550.000 forint pénztári bevétellel nem számoltak el, továbbá a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően 8.000.000 forintot garancia nélkül, veszteségesen működő gazdasági társaság részére kölcsön adtak. Vagylagosan, másodlagos kereseti kérelmében a felperes a Cstv.33/A.§ alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperesek a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztét követően

nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján jártak el és ezáltal a társaság vagyona 20.550.000 forinttal csökkent.

Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság .../39. számú végzésében az alperesekkel szemben a Gt.30.§ (1) bekezdése és a Ptk.339.§-a alapján előterjesztett, 20.550.000 forint kártérítés járulékaik egyetemleges megfizetésére irányuló kereseti kérelem vonatkozásában a pert megszüntette.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 190.000 forintot és ennek kamatait, kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 116.000 forintot, 124.000 forintot és ezen összegek kamatait. Megállapította, hogy az I-II. rendű alperes a **D. Kft. „f.a.”** felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően ügyvezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembevétele alapján látták el, és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 8.000.000 forinttal csökkent, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest 21.600 forint, az I. rendű alperest 11.400 forint, a II. rendű alperest 14.400 forint, az I-II. rendű alpereseket egyetemlegesen 14.400 forint illeték megfizetésére az állami adóhatóság felhívására.

Megállapította, hogy az alperesek részére a felszámolási kérelem benyújtását követően történt tagi kölcsön visszafizetéssel a többi hitelezőhöz képest előnyben részesültek, és a kölcsön visszafizetése nem minősül a rendes gazdálkodás körébe tartozó szolgáltatásnak, ezért a Cstv.40.§ (2) bekezdése alapján a szolgáltatás visszakövetelésének van helye. Utalt arra, hogy az alperesek nem bizonyították a kiadási pénztárbizonylatban foglaltakkal szemben, hogy visszafizetésre nem került sor, az összeget csak visszakönyvelték. Megállapította, hogy a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2012. július 6. napján bekövetkezett, mivel ebben az időpontban nem rendelkezett likvid pénzeszközzel esedékes tartozásai kiegyenlítéséhez, és az alperesek nem a hitelezői érdekek figyelembevételével jártak el akkor, amikor biztosíték kikötése nélkül, egy veszteségesen gazdálkodó társaságnak 8.000.000 forint kölcsönt nyújtottak úgy, hogy a felperessel szemben fennálló tartozások érvényesítése már folyamatban volt, ezért a 2013. június 3. napján megkötött kölcsönszerződésből eredően felelősségük a Cstv.33/A.§-a alapján fennáll. 12.500.000 forint vagyonszökkenés tekintetében a megállapítási keresetet alaptalannak találta. A feljegyzett illetékről a pervesztesség-pernyertesség arányában határozott, a Cstv.40.§ (2) bekezdésére alapított kereset esetében az alperesek teljes pervesztessége, a Cstv.33/A.§ szerinti kereset esetében a felperes 39% mértékű pernyertessége alapulvételével.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy tagi kölcsön visszafizetése ténylegesen nem történt, az általuk befizetett összegből a havonta esedékes járulékokat egyenlítették ki, majd a tagi kölcsönt megszüntették olyan bizonylattal, amelyben elismerték, hogy a tagi kölcsön rendezésre került. Állították, hogy a 2013. június 3. napján kelt kölcsönszerződés megkötésekor a felperes nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben, az ekkor fennálló tartozás rendezésére megállapodást kötöttek a **R. Kft.**-vel. Utaltak arra, hogy nem róható az alperesek terhére a társaság felszámolása, folyamatosan a társaság eredményes gazdálkodását és az esedékes tartozások rendezését tartották szem előtt. Sérelmezték az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezést hivatkozással arra, hogy a felperes túlnyomó részt pervesztes lett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, döntése helyes és megalapozott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése és 254.§ (3) bekezdése alapján, helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy alperesek nem bizonyították, hogy a tagi kölcsön visszafizetésére - a csatolt pénztárbizonylatban írtakkal ellentétben - nem került sor. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az alperesek a 2015. február hó 6. napján kelt levél 2. pontjában (.../1/F/5. szám) 240.000,- forint tagi kölcsön tekintetében még úgy nyilatkoztak, hogy „amikor erre lehetőség nyílt, a társaság visszafizette ezt az összeget”. Perbeli nyilatkozatuk ezzel az elismeréssel teljesen ellentétben állt, és értelmezhetetlen is figyelemmel arra, hogy a tagi kölcsön visszafizetéséről történt lemondás ténylegesen azt jelentette volna, hogy semmilyen módon - még papíron sem - került sor visszafizetésre.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet időpontját is. Az alpereseknek azt a tényállítást, hogy a kölcsönszerződés megkötésekor a felperes nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben önmagában cáfolja az alperesek előadása, mely szerint a járulékfizetési kötelezettség teljesítéséhez szükséges pénzeszközökkel sem rendelkezett a felperes, azt nekik kellett befizetni.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával is, hogy az alperesek feladataikat nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látták el, amikor a gazdasági társaság likvid pénzeszközeit biztosíték nélkül, veszteséggel gazdálkodó társaság részére kölcsönadták. A társasággal szemben érvényesített tartozásokra, a járulékfizetéshez szükséges tagi kölcsönök bevonására figyelemmel a jelentős összegű, biztosíték nélküli kölcsön kihelyezés nyilvánvalóan hitelezői érdekeket sértő magatartás. Az alperesek hitelezői érdekeket sértő magatartása vagyronvesztést idézett elő a gazdasági társaságnál, mégpedig abban az időpontban, amikor a kölcsönvevővel szemben a követelés behajthatatlanná vált. Ez az időpont a követelés felszámoló általi leírása, amely a zárómérlegben történt meg (38. sorszám). A felszámoló figyelemmel arra, hogy a kölcsön kötelezettje 2012. év óta beszámolót nem tett közzé, működésre utaló jeleket nem tapasztalt, majd felszámolás alá került, a követelés behajthatatlannak minősítette. A számvitelről szóló 2000. évi C. tv. 3.§ 10/f. pontja értelmében behajthatatlan az a követelés, amelyet eredményesen nem lehet érvényesíteni, amelynél a fizetési meghagyásos eljárással, a végrehajtással kapcsolatos költségek nincsenek arányban a követelés várhatóan behajtható összegével, amelynél az adós nem lelhető fel, mert a megadott címen nem található, és a felkutatás igazoltan nem járt eredménnyel. A behajthatatlan követelés a 225/2000.(XII.19.) Kormányrendelet 4.§ (2) bekezdése f) pontja alapján a felszámolási eredményt csökkentő tétel a mérlegben, a hitelezői kielégítést szolgáló adósi vagyon ezzel az összeggel csökken. Nem változtat az alperes magatartásával okozati összefüggésben bekövetkezett vagyonszőkkenés tényén az, hogy a felszámoló az ügyvezetőkkel szemben a kölcsönösszeggel megegyező mértékű követelést tart nyilván, mivel a vagyronvesztés a követelés leírásával már bekövetkezett.

Utal a másodfokú bíróság arra is, hogy a Cstv.33/A.§-a nem a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezéséért való felelősség szabálya, és az elsőfokú bíróság az alperesek felelősségét nem is emiatt állapította meg. A fizetéseképtelenség előidézéséért, a fizetéseképtelenség

bekövetkezését megelőzően tanúsított magatartásokért, az ezt megelőző gazdasági tevékenységért és a bekövetkezett vagyonvesztésért az ügyvezető a társaság felé felel a Gt.30.§ (2) bekezdése alapján, a Cstv.33/A.§ alkalmazása körében közömbös, hogy az adós milyen okból került felszámolás alá.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az egyes kereseti kérelmet pertárgyértékét, ehhez képest a pervesztesség és pernyertesség arányát, és a Pp.81.§-ának valamint a Pp. 78. §-nak megfelelően, helyesen döntött a feljegyzett illeték viseléséről is.

Az alperesek fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp.78.§ alapján viselik a fellebbezési eljárás során felmerült költségeiket, és kötelesek a felperes másodfokú perköltsége megfizetésére.

Pécs, 2017. május 31.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró